

Ježko

Prišiel ježko pod plánočku,
vyzúva si topánočku,
za ránečka, za rána
hrušiek si vraj naráňa.

Chudák ježko, máš ty smolu,
bota za svet nechce dolu.
V konároch sa zasekla
a viac ani necekla.

To je teda ozaj pekné,
čo mi teraz žena riekne?
Aby takú robotu,
takto tu prísť o botu!

Prídem domov v jednej vari?
Do potoka i tú šmarí.
Doma riekol ježici:
– V lese boli zbojníci!

Neriekol viac ani slova...
Na druhý deň išiel znova
pod tú plánku košatú
a zareval o ratu,

lebo ranný múdry vánok
zronil botu miesto plánok.
Spadla ona z konára
rovno na nos klamára.

Nosisko mu navrel z nosa,
pred očami zatmelo sa.
Potme spravil vpravo bok,
poď po druhú na potok!

Domopv príde mokrý celý,
z nosa sa mu hrča škerí.
Hrušiek málo, pramálo,
v ľavej bote čvrkalo.

Jozef Pavlovič